

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΓΟΛΓΟΘΑΣ

Τὰ θέλγητρα τοῦ κόσμου, ἡ ψυχὴ
χορτένει διαπλατώνοντας τὰ μάτια·
μεθάει καὶ δὲν δίνει προσοχὴν
σταυροῦ πῶς ἀνεβαίνει σκαλοπάτια.

Μεθάει μὲ τὴν ψεύτικη χαρὰ,
κοιμάται μὲ τὰ ὄνειρα τὰ φροῦδα,
πετὰ μὲ τῆς ἐλπίδος τὰ φτερά,
φιλεῖ χωρὶς νὰ βλέπῃ τὸν Ἰούδα.

Ἀνόθευτη καὶ ἄλῳα σὰν τὸ χιόνι
στοῦ κόσμου κατεβαίνει τὸ βουνό·
καὶ λυώνει, λίγο λίγο, λυώνει
καὶ σβύεται σ' ἓνα φῶς ψευμματινόν.

Σὲ φῶς ποῦ Φαρισαῖος μισητός,
εἰς θρόνους ζηλεμένους ἀνυψώνεται·
καὶ τῆς ἀγάπης ἄχολος Χριστός,
κατάδικος στενάζει καὶ σταυρώνεται.

Καὶ βλέπει περπατώντας ἡ ψυχὴ,
στὸν κόσμον ποῦ τὴν ἔχουνε στερμένην,
τὸ ψεῦδος νὰ νικᾷ, νὰ εὐτυχεῖ
καὶ τὴν ἀλήθειαν πάντα σταυρωμένην.

Καὶ μόνον ὅταν ἄδικα πεθαίνει
καὶ θάφεται σὲ μνήμα ταπεινόν,
τὴ βλέπει μ' ἀγγελούδιχ ν' ἀνεβαίνει
ν' ἀνοίγῃ μὲ φίλιν τὸν οὐρανόν!

Ὁ Γζάννης καὶ ὁ Μαρῆς,
μειλοῦνε καὶ ἀπορεῖς.

Γ. — Τότε συνήχθησαν, πεῦ λές, εἰ τοῦ λαοῦ πρεσβύτεροι
καὶ οἱ βουλευταὶ τοῦ Κορδονίου οἱ πρῶτοι καὶ καλλίτεροι
καὶ εἰσελθόντες στῆς Βουλῆς τὸ σύνθημα σκοτάδι,
ἀκύρωσαν τὴν ἐκλογὴν τοῦ μαύρου Μιλτιάδη.
Κι' ὁ Ποταμιάνος, βρὲ Μαρῆ ὁ κύριος Ἥλιος
ρῦμα καὶ αὐτὸς γενόμενος αὐτῆς τῆς συντελείας,
ἰλὶ λαμὰ σαβαχθανὶ εἶπ' ἐν φωνῇ μεγάλην,
τούτέστι θὰ μὲ ρίξουνε βεβαίως μὲ τὴν ἄλλη!

Τὸ Μιλτιάδη, βρὲ Μαρῆ, τὸν εἶδα καὶ τοῦ τᾶπα·
θὰ πᾶς στὴ Ῥώμην τῶλεγα μὰ δὲν θὰ ἰδῆς τὸν Πάπα.
Ἐν κορδονίου ἐπεχῆ καὶ ἐν Δεληγιάννη χρόνους,
οὐδεὶς ὁ ἰσχυρότερος ὡς οὗτος ὁ Βρυώνης.
Αὐτὸς εἶν' Ἐκατόνταρχος, αὐτὸς καὶ Κεντηρίων
καὶ κουστωδιαν μ' ἔννοεῖς, θὰ στείλῃ στοῦ χωρίου
καὶ ἐνλόγη κυβερνήσεως, προβλέπω Μιλτιάδη,
ἐκεῖνος πῶς θ' ἀναστηθῇ καὶ σὺ θὰ πᾶς στὸν Ἀθήν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εφορῶν ὁ Αἰγιάλος ἰδὼν τὰ γεγονότα,

ὁ δὲ Σουγιάς τὰ εἰσήγγει καὶ τὸν Κουτσὸν ἠρώτα·

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4.Υ1.Φ2.0031

ἄρα γε θᾶσαι ἱκανὸς νᾶν τὰ ξαναδουλέψης
χωρὶς ποσῶς νὰ φεβηθῇ, γκεθέρνου ἐπὶ β λ έ ψ ε ι ς ;
Κι' εἶπ' ὁ Κουτσὸς γυρίζοντας τὴν βᾶδον ἣν ἐκράτει,
« τοσοῦτον χρόνον μετ' ἐμοῦ δὲν μ' ἔμαθες Σωκράτη ;
δὲν ξέρεις πῶς τεράστια εἰμ' ἱκανὸς νὰ κάμω ;
ὥσ᾽ ἐσέ κι' ὥσ᾽ ἐμὲ εἰν' ἄλλοι μέσ' τῇ Σάμῳ ! »

Πρέμε Γιαλὲ τὸ Γιάνναρο, πρέμε Πυργὶ τὸ Γιάννη,
π' ἀπὸ τὰ γένια σήμερα τῇ Θεωρῶλα πιάνει.
Φλότιμο κι' ἐγωῖσμό στήν ἄκρη νᾶν τ' ἀφήσετε
καὶ θέλωντας μὴ θέλωντας αὐτόνε θά ψηφίσετε.
Αὐτόνε πῶχει σήμερα καὶ γρόθο καὶ πεπόνι
κι' ἐν ὅσῳ δὲν τὸν κάνετε
τὸν κόπο σας θά χάνετε,
γιὰ δὲν πληρώνει τίποτα νὰ σᾶς τὴν ἀκυρώνει.

Ἰδοὺ εἰς νέαν ἐκλογὴν ἡ Σάμη συγκαλεῖται
γιὰ νὰ γενεῖν φυγῶνικοὶ φιλήσυχοι πολῖται
γιὰ νὰ χῶμε σκοτώματα κι' ἐκλογικὲς μπραβοῦρες
κι' ἀπάνω στὸ Κατάραχο
νὰ πέση αὐγοτάραχο
νὰ φᾶν κι' ἡ βαστασύρες.

Ποῖος τῶξερ νὰ ἐγγραφῇ δημότης Διγαλέτου,
νὰ τρώῃ δυο ἐκλογὲς νὰ μὴν πεινᾷ ποτέ του !

Μ. — Λησμονήσέ το τὸ Πυργὶ μὲ τοὺς ὑποψηφίους
καὶ λέγε μου ποῦ ἄκουσες ἐφέτο τοὺς Νυμφίους
καὶ ποῦ τὰ Εὐαγγέλια τοὺς ἄρθρους καὶ τίς Ὁρές.
Γ. — Ἐκεῖ ποῦ ἔβλεπα πολλὰς χαριτωμένες κόρες,
ἐντριμονώμωνα κι' ἐγὼ νὰ κάμω τὸ σταυρὸ μου
γιὰ νὰ χῶ περισσότερα λευκούδια στὸ πλευρὸ μου.

Στὶς ἐκκλησιὰς ἐγύριζα κάθε πρωὶ καὶ βράδυ,
καὶ μιὰ κυττοῦσα τὸ Χριστὸ πώπῃγενε στὸν Ἄδη,
κι' ἄλλη τίς ὤμορφες μικρὲς καὶ νουθετὲ κυρίες
ποῦ τρέχουν νὰ μὴ χάνουνε κι' αὐτὲς τίς εὐκαιρίες.

Μιὰ τοῦ Χριστοῦ μας τὰ καρφιά
μὲ πόνον ἐκκυτοῦσα,
κι' ἄλλη τὴν κάθε ζωγραφιά
ποῦ μ' ὅλα τῆς τὰ λούσα
καθώτευν κι' ἐπερίμενε πότε ν' ἀνείξη ἡ θύρα
νὰ ἴδῃ προσερχόμενον τὸν ἴδιον σωτῆρα.

Κι' ἄκουα τὰ μαρτύρια
τοῦ λυτρωτοῦ τῆς κτίσεως,
κι' ἔβλεπα τὰ μυστήρια
τῆς γυναικείας φύσεως
κι' ἔλεγα, κάμε το Χριστὲ τὸ θαῦμα τὸ μεγάλον,
μονάχοι νὰ γεννηθῶμετε ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλο
καὶ μόνοι νὰ φυτρώσουμε καθῶς ἡ τσουτσουμίδες,
χωρὶς νὰ μᾶς χρειάζονται γυναῖκες καὶ μαμηδες !
Μόνον αὐτὰς ἂν ἐκδοῦν μετ' ὁ φραγγέλιόν σου,
θὰ ζῶταμε ὡς ἐννοεῖς στὸ εὐαγγέλιόν σου.

Γιατὶ στὸν κόσμῳ νᾶρχωνται ὀρσάτες κοπελιάρες
χιλὶα κακὰ νὰ φέρουνε κι' ἁμαρτωλὰ τσακώματα
καὶ νὰ μὴν ἐρχονται γρηῃς καὶ κακομεῦτρες Σάρες
νὰ χρησιμεύουν μοναχὰ γιὰ τὰ ξεμπουζακώματα ;
Τὸν κόσμῳ σου θὰ γλύτρωνας ἂν ἐκδοῖς τὴν Εὐα
αὐτὴ μᾶς ῥίμαζε, Χριστὲ, παρὰ ξανακατέβα !

Μ. — Συντρέχει τὸ συνέδριον ἀνδρῶν Ἰουδαίων
κι' ἐσχίσθη καταπέτασμα ναοῦ τῶν Λουβερδέων
καὶ Γεννατὰς Εὐσταθίου διὰ πολλοῦ κινδύνου
νᾶν τὸ κολλόση πρόκειται μὲ λίρες τοῦ Λουδίνου
κι' εἰ Λουβερδαῖοι κτήτορες μὲ τὰ προνόμιά τους
διέρρηξαν τὰ στήθη τους καὶ τὰ ἱμάτιά τους
φωνάζοντες καὶ λέγοντες περὶ ναοῦ τοῦ θείου
καὶ ἅπαντες συνήχθησαν κατὰ τοῦ Εὐσταθίου.

Καὶ αὐθὶς ἐπαράχθησαν εἰς Λουβερδέων λίαν
ιδόντες τὸν Εὐσταθίου νὰ φέρῃ τὴν ξυλείαν,
κι' ἄλλοι τὸν εἶπανε τρελλὸ κι' ἄλλοι μηχανορράφοι
κι' εἰς περιστάσεις ἀληγνὰς
ὁ πρὶν γαστάρδος Μυλωνᾶς,
ὑπέβαλλε παραίτησιν μὲ συμβολαιογράφον.
Κι' ὁ φίλος ὁ Εὐσταθίου, εὐθὺς ὑπὲρ τὸ δέον,
λέγει μὲ χεῖλη ταπεινὰ
στὸν ἅγιον ποῦ προσκυνᾷ,
« ἀντιλαβοῦ καὶ ῥύσαι με ἀπὸ τῶν Λουβερδέων ! »

Γ. — Τὸ νέο τὸ καλλίτερον γιὰ τελευταῖον στόχο
ἐφέτο ἡ Ἀνάστασις δὲν γίνεται στὸ Λόχο.
Ὁ φρουραρχεὺν λοχαγὸς ποῦν' ὁ Παλαιολόγος,
ἐννόησε ὁ ἀνθρώπος πῶς δὲν ὑπάρχει λόγος
νὰ πγένουν ἄλλοι ἀνθρώποι στομάχου ὑπερέχοντος
γιὰ τὴν ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ νὰ πᾶν τ' ἄρνια τοῦ Λόχου.

Ἐννόησε πῶς ἦτανε πολὺ μεγάλη πλάνη
νὰ γένετ' ἡ Ἀνάστασις στοῦ Λόχου τὸ καζάνι
καὶ νὰ μεραζῇ τὸ φαί στοὺς νέους καὶ στάς νέας,
κι' ἀπ' ὅξου ν' ἀναγλύφεται ὁ ὑποδεκανέας.
Ἐφέτος εἶπ' ὁ λοχαγὸς εἰν' ἄσχημος ὁ χρόνος
κι' Ἀνάστασις δὲν γίνεται εἰς βάρος τοῦ Στρατῶνος
κι' ὁ κύριος νὰ μεραζέται τὸ πιάτο τοῦ λοχία.
Ἀνάστασις θὰ κάμουμε μπροστὰ στὴν Δημαρχία
καὶ ὅλα τὰ σημαντικὰ
προσώπατα θὰ πᾶνε,
θᾶνε πολλὰ ἡλεκτρικὰ
ἀλλὰ μεζὲς δὲν θᾶνε !

— XXXX —

Η ΦΑΡΦΑΛΑ

Ἡ πεντάμορφη φαρφέλα
ποῦ φορεῖ τὸ κανάτι ἐ,
ἔχει μιὰ κοτζᾶ κεφάλια
δύο γιὰ τοῦ Πελετιέ.
Ἐχει ξάστερο τὸ μάτι
καὶ φερσίματα σπερδὰ
τρυφεροῦλα καὶ ὀρσάτη
σὰν ἀγγούρι τοῦ Λουρδᾶ.
Τὸ κορμὶ τῆς ἔχει χάρι
ποῦ ἐντύπωση σ' ἀφίνει,
σὰν ὁμάζωχο κουβάρι
ἀπὸ κεῖνα τοῦ Παταίνη.
Ἐχει φιδόχους καὶ φουτάδες
καὶ ταντέλες καὶ πλισσέ,
κι' ὅλους τοσοῦ πραματευτάδες
τσῶχει ψήσει στὸ βερσέ.
Λέει, πῶς ἐκείνη πάντα
τὰ μισεῖ τὰ βεμπελιά,
κι' ὅμως βρίσκεται στὴ μπάντα
μὲ τὴν πρώτη ταμπουρλιά.
Ἡ ἰδέες τῆς μεγάλες
πρᾶμα ὑπερβολικὸν,
πιδὸ ψηλὲς κι' ἀπὸ τοῦ σκάλες
πῶχει τὸ ἡλεκτρικόν.
Δικηγόρος δὲν τὸ ἀρέσει,
οὔτε κι' ἐμπορος σταριοῦ,
καὶ θαρρῶ πῶς θὰ ξεπέση
σὲ χωριὸ τοῦ Ληξουριοῦ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΓΩ Η ΕΣΤ :

Προχθὲς ὁποῦ σ' ἀπάντησα
κι' ἐπήγενες μ' ἐκείνη,
ν' ἀστειευθῶ ἡθέλησα
καὶ σ' εἶπα κα ν α ρ ῖ ν ι .
Ἀπόκριση δὲ μῶδοσες
ἐγέλασες μονάχα
καὶ μῶκαμες μικροῦλα μου
τῇ Ουμωμένη τάχα.
Κι' εἶπες στὴ φιλενάδα σου,
πῶς μὲ τρελλὸ δὲν κάνει
τὰ λόγια-τοῦ ὁ φρόνιμος
ἀδίκως νὰ τὰ χάνη.
Μὰ δὲν μοῦ λές μπουμποῦκι μου,
ποιὸς ἀπὸ μᾶς τοὺς δύο
εἶναι ζουρλὸς ; Ἐγὼ ὁ φτωχὸς
ποῦ εἶπα τὸ ἀστεῖο,
Ἡ εἶσαι σὺ γιὰ δέσιμο
— κι' ἂν θέλῃς πές με ψεύτη —
ποῦ κουβεντιάσεις μοναχὴ
γιὰ ὥρες στὸν κα θ ρ έ ρ τ η ;

Ο Κόκορος.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

— Παπᾶ μου μ' ἐξομολογᾷς ; — Τὰ λάθη λέγετέ μου !
— Τ' ἀχέλι μου δὲν ἀγαπᾷ
ποτέ νὰ ψεύδεται παπᾶ
κι' ἄδικο σὲ κανέναν δὲν ἔλαμα ποτέ μου.
— Μὰ τότε εἶναι καθαρὰ κι' ἀθῶα ἡ ψυχούλα σου !
— Καὶ ὅμως δέσποτα πονῶ
καὶ τὴν ψυχὴν μου τυραννῶ
γιὰ τὴν παπαδοπούλα σου !

Α. Π.

Ἦρξατο λειτουργοῦσα πρὸ ἡμερῶν ἡ Λέσχη Κε-
φαλληνίας. Τῇ ἐπιμόνῳ φροντίδι τῆς ἐπιτροπῆς
διευσκευάσθη αὕτη καταλλήλотаτα, πλουτισθέντος
τοῦ ἀναγνωστηρίου τῆς διὰ τῶν καλλιτέρων εὐρω-
παϊκῶν περιοδικῶν καὶ διατηρουμένου ἐν ἀμέμπτῳ,
καθαριότητι τοῦ μπουφέ. Ἐνεγράφησαν πολὺ προ-
θύμως, περὶ τοὺς ἐκατὸ συνδρομητὰς ἐκτὸς τῶν πεν-
τήκοντα ἰδρυτῶν καὶ ἡ πρόδοδος τοῦ καταστήματος
ἐξησφαλίσθη. Λυπεῖται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ μὴ δυναμένη
νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν συμφῶ-
νως τῶν αἰτήσεων ἐνεκεν ἐλλείψεως χώρου. Ὑπὸ
τοῦ ἀνθοκόμου κ. Βούρου θὰ διασκευασθῇ καταλλή-
λως καὶ ὁ κήπος τῆς Λέσχης διὰ τὸ θέρος. Συγχαί-
ρομεν καὶ αὐθὺς θερμῶς τοὺς ἐργασθέντας ὑπὲρ τῆς
Λέσχης καὶ πληρώσαντας ἐλλείψιν ἥτις πολὺ ἀδι-
κοῦσε τὸν τόπον μας.

— XXXX —

ΔΗΛΩΣΙΣ

Δωρίζω εἰς τὸ κοινὸν καὶ ἰδίως εἰς τοὺς συγκλητῆρας καὶ συνδικητῆρας τοῦ ἐνταῦθα ναοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ μαθὼν περὶ τῶν αὐτῶν ἐπιτρόπων ὅτι βούλονται νὰ κατα-
 ξαφίσωσι τὴν ἐκκλησίαν ταύτην καὶ ἐπὶ νέων θεμελειῶν
 νὰ τὴν ἀναικοδομήσωσι, ὡς κτήτωρ καὶ ἐγὼ ἔπρεπε νὰ λάβω
 γνῶσιν τοῦ συμβολαίου μεταξὺ τῶν ἐπιτρόπων καὶ ἐργολά-
 βων καὶ εἶδον ὅτι μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναικοδομηθῇ ἡ ἐκ-
 κλησία, θὰ καταδαφισθῇ μόνον καὶ τὸ ἔργον θὰ μείνῃ ἀτε-
 λές ἐνεκὸν ἐλλείψεως χρημάτων.

Τὴν πεποίθησίν μου ταύτην εἰσέχυσεν τὸ μὲν ἡ δημοσι-
 ευθεῖα παραίτησις τοῦ ἐπιτρόπου Ἀντωνίου Μυλωνᾶ ἡ
 τοὺς λόγους δὲν διέφευσαν εἰς λοιπὰ ἐπιτροπεί, τὸ δὲ αἰ-
 ρὸς τὸ Ἐπίσκοπον καὶ Τελωνεῖον αἰτήσεις πρὸς ἐκφόρτωσιν
 ξυλείας πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν, ὅθεν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐξ
 ὧν ἐμφαίνεται ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ ὑποκινουμένου τὴν ταχέϊ-
 κην καταδάφνησιν τοῦ ναοῦ.

Ὁρμώμενος ὅθεν ἐκ θερησκευτικοῦ ζήλου διὰ τὸν ναὸν
 ἐν ᾧ κεῖνται τὰ ὀστέα τῶν προγόνων μου καὶ εἰς ὃν καὶ ὁ
 πατήρ μου ἐδώρησε τὸ ἔμπροσθεν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰκοπεδόν
 του καὶ ἐγὼ ἐδήλωσα ὅτι δωρίζω τὸ συνεχές καὶ πρὸς δυ-
 μῆς τοῦ ἄνω κοιμητηρίου εἰκοπεδόν μου, προσεπάθησα συ-
 νεννοούμενος μετὰ τῶν λοιπῶν κλητόρων νὰ προλάβω τὴν
 καταστροφὴν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ νὰ γείνῃ ἀναικοδόμησις τε-
 λεία καὶ ἀνάλογος μὲ τὰ ὑπάρχοντα χρήματα· ἀλλὰ μὴ δυ-
 ηθεὶς νὰ φέρω εἰς πέρας τὸν σκοπὸν μου ἐνεκὸν τοῦ εὐμε-
 ταβλήτου χαρακτήρος τινῶν ἐξ αὐτῶν, παραιτοῦμαι τοῦ
 κοπεῦ μου ἐγκαταλείπων τὸν ναὸν εἰς τὴν τύχην του καὶ
 οὕτω δὲν παρεξηγῶμαι παρ' ἐκείνου ὅστις ἔλαβεν ὡς ἀφε-
 ῆριαν τοιαύτην ἀναικοδόμησιν τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς ἰδίους
 ὑποτοῦ σκοποὺς, ἀπατῶν τοὺς ἀθώους καὶ εἰλικρινεῖς Πλα-
 γῶτας.

Ἀργυροστόλιον 12 Ἀπριλίου 1905.

Ὁ δηλῶν

ΙΑΡΚΟΣ ΑΓΓΕΛΟΥ ΚΟΜΗΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ
 ΜΙΚΕΛΑΚΑΤΟΣ.

—XXXX—

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Αὐριον Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ὁμιλήσει ἐν τῇ αἰ-
 ούσῃ τοῦ Λαϊκοῦ ἀναγνωστηρίου περὶ ὥραν 8 μ. μ.
 κ. Μαρῖνος Ἀντίπας α περὶ Ἀναστάσεως τοῦ
 Χριστοῦ. η

Ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος ἀστυνόμος
 Ἀργυροστόλιου κ. Γκιώνης λοχαγός, μετατεθέντος
 ἐς Σάμην τοῦ πρώην τοιοῦτου κ. Κουμουνδου-
 ἰκη ἀνθυπολοχαγοῦ.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ

Εἰδοποιούμεν τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μας, ὅτι
 παρελόμεν ἐξ Εὐρώπης πλουσιωτάτην συλλογὴν
 θερινῶν ὑφασμάτων ὅλων τῶν εἰδῶν, ἀπαραμίλλου
 στερεότητος καὶ χρωματισμοῦ. Ἐνεκὸν δὲ τῆς ἐκ-
 πτώσεως τοῦ συναλλάγματος, ἐπρομηθεύθημεν ὑφά-
 σματα τὰ ὅποια πρώτην φορὰν ἔρχονται ἐνταῦθα.

Περὶ τῆς στερεᾶς καὶ καλλιτεχνικῆς ἐργασίας μας
 εἶναι περιττὴ πᾶσα σύστασις, διότι εἶναι πλέον ἢ
 γνωστὸν, ὅτι καταβάλλομεν πᾶσαν προσπάθειαν δια-
 νὰ μένουν καὶ ὅλα εὐχαριστημένοι οἱ πελάται τοῦ
 ἐμπορορραφείου μας.

Εἰς τὸ παντοπωλεῖον ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΠΑΝΑ

Πωλοῦνται τὰ πεφημισμένα κονιάκ Τοῦλλ πρὸς
 2, 60 ἡ φιάλη. Ὀλόκληρος δὲ δωδεκάς πρὸς 28 δραχ.
 Ἐπίσης βουμπόλα Τοῦλλ. (30 ἐτῶν) SHERRY TYPE,
 ἡ φιάλη πρὸς 2, 50 καὶ ἡ δωδεκάς 23, 50.

Μαυροδάφνη PORTWINE TYPE εἰς τὰς αὐτὰς τιμὰς.

Μοσχάτο 2, 80. ἡ φιάλη καὶ 19 80. ἡ δωδεκάς.

Οἱ ἔμποροι ξυλείας Η. Μπλέτσας καὶ Ἀδελφοὶ
 Βινδῶρου εἰδοποιοῦσι τοὺς ἀξιότιμους αὐτῶν πελά-
 τας ὅτι ἐνεκὸν τῆς ἐκπτώσεως τοῦ συναλλάγματος
 ἡλάττωσαν ἐπὶ πλέον κατ' αὐτὰς τὰς τιμὰς ὅλων
 τῶν εἰδῶν ξυλείας.

Οἱ ἔμποροι οὗτοι, προμηθευόμενοι ἀποκλειστικῶς
 ἐκ Βενετίας μεγάλας ποσότητας ξυλείας, εἶναι οἱ
 μόνοι δυνάμενοι, ὡς ἐκ τῆς πολυχρονίου καὶ εἰδικῆς
 εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἐργασίας των, νὰ κατέχωσι τὴν
 ἀληθῶς ἐκλεκτὴν ποιότητα ξυλείας Βενετίας καὶ εἰς
 τιμὰς ἐκτὸς παντὸς συναγωνισμοῦ.

ΑΜΠΕΛΙΝΗ Θ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ μόνον ἀλάνθαστον φάρμακον κατὰ τῆς χολέ-
 ρας καὶ τοῦ περικοσποῦ ἀποδειχθὲν διὰ μυρίων
 πειραμάτων ἀντικαθιστᾷ τελείως καὶ τὸ θεῖον καὶ
 τὸ βάντισμα καὶ ἀπαλλάσσει τοὺς κτηματίας καὶ
 γεωργοὺς ἀπὸ τὴν ὀχληρὰν καὶ ἀκατόρθωτον πόλ-
 λάκις προετοιμασίαν τῆς βαντίσεως.

Ἡ ἀμπελίνη τελειοποιηθεῖσα ἐφέτος οἰκονομεῖ
 σπουδαίως τὴν μέχρι τοῦδε γενομένην δαπάνην. Ἀ-
 πόδειξις αἱ ἐκθέσεις τῶν χημικῶν καὶ τὰ πιστοποιη-
 τικά τῶν ἀμπελακτημόνων. Ἡ Κόρινθος, ἡ Αἰγια-
 λεία καὶ πλεῖστα μέρη τῆς ἀνατολῆς κατήργησαν
 σχεδὸν τὸ θεῖον καὶ ὁλοσχερῶς τὸν χαλκὸν καὶ
 μεταχειρίζονται μόνον τὴν Ἀμπελίνην.

Μὴ διατάζετε, ἀλλὰ δοκιμάσατε καὶ θὰ οἰκονομή-
 σετε 100 τοῖς 100.

Εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατὰ-
 στημα τῆς Γεραίου Κοσμάτου, νῦν δὲ Κωνσταν-
 τίνου Μομφερράτου καὶ Στ. παρὰ τῶν ὁποίων ζη-
 τεῖτε τὰς τιμὰς καὶ τὰς ἀποδείξεις καὶ τὰς πιστοποιήσεις.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ